

รูปแบบการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเพชิญอุปสรรคในการปฏิบัติการสอน

Training Model On Adversity Quotient For Teaching Practice

จินดา นาเจริญ (Jinda Nacharoen)¹
สุจินดา ใจรุ่งศิลป์ (Suchinda Kajonrungsilp)²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อทำการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานประเมินความต้องการจำเป็น และ 2) เพื่อออกแบบและพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเพชิญอุปสรรคในการปฏิบัติการสอน การดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 2 ระยะ เริ่มจากระยะที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติการสอนของนักศึกษา จำนวน 40 คน ความต้องการจำเป็นของอาจารย์นิเทศก์ประจำสาขาวิชา จำนวน 3 คน และครุพี่เลี้ยงผู้ทำหน้าที่นิเทศนักศึกษา จำนวน 4 คน เกี่ยวกับสภาพปัญหา และการพัฒนานักศึกษาให้มีความสามารถในการเพชิญอุปสรรคในการปฏิบัติการสอน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามและการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ ระยะที่ 2 การออกแบบและพัฒนารูปแบบการฝึกอบรม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ สำหรับข้อมูลเชิงปริมาณ และวิเคราะห์เนื้อหาสำคัญของข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผลการวิจัย ระยะที่ 1 พบว่า ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพที่เป็นปัญหาและอุปสรรคของนักศึกษาด้านความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชา ความรู้ในวิชาชีพครุที่จะนำไปปฏิบัติงานในหน้าที่ครุ และความรับรู้อื่นๆ ที่จะนำไปใช้ในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข เป็นปัญหาระดับมาก ร้อยละ 46 ด้านคุณลักษณะเกี่ยวกับบุคลิกภาพ การสื่อสาร ลักษณะท่าทาง มุนย์สัมพันธ์ ด้านคุณธรรม ด้านความรัก และสรวัตธาต่อวิชาชีพครุ เป็นปัญหาระดับมาก ร้อยละ 40 ด้านเทคนิควิธีเกี่ยวกับงานสอน งานกิจกรรมนักเรียน งานธุรการ งานพัฒนาตนเอง และงานพัฒนาสังคม เป็นปัญหาระดับปานกลาง ร้อยละ 38 และงานอื่นๆ เช่น งานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน งานการศึกษารายกรณ์ การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ สื่อการสอน และการจัดทำโครงการ เป็นปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 52 และจากข้อมูลการสัมภาษณ์ อาจารย์นิเทศก์ประจำสาขาวิชา และครุพี่เลี้ยง พบว่า นักศึกษาประสบปัญหาเกี่ยวกับการควบคุมชั้นเรียน ปัญหาที่เกี่ยวกับผู้เรียน เกี่ยวกับงาน หรือหน้าที่ที่รับผิดชอบ

ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการพัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้มีความสามารถในการเพชิญอุปสรรคในการปฏิบัติการสอนนั้น คือ เรื่องจิตใจ และภาระงาน อาจารย์นิเทศก์และครุพี่เลี้ยงต้องการให้พัฒนานักศึกษาให้มีความรู้สึกมั่นคงในการที่จะประกอบอาชีพครุ และต้องการให้พัฒนาทางด้านจิตใจ

¹ ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ

² อาจารย์ ดร. สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ : ประธานที่ปรึกษา

ระยะที่ 2 ได้ออกแบบและพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเผชิญอุปสรรคในการปฏิบัติการสอน โดยผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน มีค่าเฉลี่ยความเห็นสอดคล้องตั้งแต่ 0.60–1.00

Abstract

This research aims to study and analyze basic information on needs assessment as well as design and develop a training model on adversity quotient for teaching practice. The study is carried out in two phases. Phase 1 involved the survey and analysis of basic information on problems and adversities in teaching practice of 40 students. The three supervisory teachers and four mentor teachers are asked to answer another survey on problems of teaching practice and needs to develop students' ability to face adversity in their teaching practice. The research instruments used are 2 self- designed questionnaire and informal interviews with supervisory teachers and mentor teachers. Phase 2 involved designing and developing a training model. Statistics for quantitative data analysis were percentage and mean. Qualitative data were analyzed using content analysis.

The research finding were as follows.

Phase 1 results showed that basic information on problems and adversities regarding students' knowledge and academic subject matter, knowledge in teaching to perform their duty as a teacher and other and other related knowledge to have happily with others is the problem at high level (46%). Characteristic including personality, communication skills, characters and appearance, human relationship, moral, love and faith in teaching profession rated the secondly high in ranking (40%). Teaching methodology, student activity, clerical work, self-development and social development is rated mediocre (38%). Other tasks including action- research in the classroom, case- study, preparation of lesson plans, teaching materials development and project were rated mediocre (52%). Interview results with the supervisory teachers and mentor teachers showed that students had problems in controlling class. Other problems involved students, assigned tasks, and tasks they are responsible for teaching. Factors teaching adversities were strength of their mind and tasks. Supervisory teachers and mentor teachers want to empower students' stability to perform their teaching profession by strengthening their mind.

Phase 2 involved the constructing of a training model entitled “Training Model on Adversity Quotient for Teaching Practice”. To validate the model and its reliability five experts in the field assessed the model with the mean score of 0.60-1.00.

คำสำคัญ : ความสามารถในการเผชิญอุปสรรค รูปแบบการฝึกอบรม การปฏิบัติการสอน

Keyword : Adversity Quotient, Training model, teaching practice

บทนำ

ความสามารถในการเผชิญอุปสรรค (Adversity Quotient) หรือ AQ ตามแนวคิดของสตอลต์ซ์ (Stoltz) นักจิตวิทยาชาวอเมริกันที่เชื่อว่า ในสังคมปัจจุบันที่เต็มไปด้วยวิกฤติต่าง ๆ การที่มนุษย์มีเพียง IQ และ EQ อย่างเดียว ไม่สามารถทำให้อุปสรรคด้อย่างผู้ประสบความสำเร็จได้มนุษย์ต้องมีความอดทน ความเป็นนักสู้ เมื่อมนุษย์ต้องเผชิญกับปัญหาของชีวิต จะมีรูปแบบการตอบสนองต่อปัญหาที่แตกต่างกัน คนที่สามารถจัดการกับความทุกข์ได้อย่างมีประสิทธิภาพจะประสบความสำเร็จในชีวิตและ การทำงาน การที่บุคคลจะประสบความสำเร็จ ในชีวิตและการทำงานได้นั้นจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เป้าหมายของการพัฒนาบุคคล คือ การปลูกฝังให้เป็นผู้ที่มีความสุข เก่ง และดี ลงไปสู่ระดับจิตใจ โดยความสุขเป็นพื้นฐานของชีวิตในการพัฒนาคนให้มีความเก่ง มากขึ้น อย่างการทำความดีมากขึ้น และสามารถที่จะอดทนต่อปัญหาเพื่อเอาชนะอุปสรรคได้มากขึ้น การเสริมสร้างให้ความเก่ง ดี มีสุข อยู่นานได้นั้น จำเป็นต้องมี เอคิว (AQ) หรือความสามารถในการเผชิญอุปสรรค วิทยา นาควัชระ. 2544 : 7-8)

ทั้งนี้จะเห็นว่าสอดคล้องกับรายงาน การวิจัยองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะ ของคนไทยที่พึงประสงค์เรื่องความสามารถในการเผชิญอุปสรรค ที่ดำเนินงานวิจัยโดย วิเชียร

เกตุสิงห์ และคณะ (สำนักงานเลขานุการสถาบันศึกษาฯ. 2552 : 2) ที่ศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารงานวิจัย ผลการศึกษาพบว่า วิธีการตอบสนองต่อภาวะวิกฤติและปัญหา ความทุกข์ยากของมนุษย์เกิดจากการหล่อหลอม โดยผ่านอิทธิพลของพ่อแม่ ครู เพื่อน และบุคคลสำคัญในช่วงวัยเด็ก การเรียนรู้ว่าตนไร้ความสามารถเป็นสาเหตุทำให้บุคคลยอมแพ้ต่อปัญหาและอุปสรรค คนที่มองโลกในแง่ดีจะมี การตอบสนองต่อปัญหาอุปสรรคแตกต่างจาก คนที่มองโลกในแง่ร้าย มีความสามารถในการปฏิบัติงานได้ดีกว่า ทำงานได้ทนและนานกว่า และสามารถปรับปรุงวิธีที่จะตอบสนองต่อวิกฤติ ให้ดีขึ้นได้ และจากการวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย พบแนวคิดที่สอดคล้องกัน กล่าวคือ ความสามารถในการเผชิญอุปสรรค ช่วยให้มนุษย์ใช้ชีวิตอย่างสร้างสรรค์ มองโลกในแง่ดี มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการอบรมเลี้ยงดู ความสัมพันธ์ในครอบครัว บุคลิกภาพ เหตุน์อารมณ์ มีผลการปฏิบัติงานที่ดี มีความสามารถเพิ่มระดับความสามารถในการเผชิญอุปสรรคได้จากการฝึกฝนและการได้รับการฝึกอบรม (เกษร ภูมิคี. 2546 : 90-93 ; วันเพ็ญ สมภพรุ่งโรจน์. 2547 : 144-150 ; อนันต์ นวลใหม่. 2549 : 102-103 ; สุก อกิจญาภิบาล. 2550 : 83 ; ธีระศักดิ์ กำบรรณาธิการ และฐิติมา วัฒโนสกาวิริ. 2550 : (1) ; กิจญญาพัชญ์ ปลาดัดทอง. 2551 : 54-59 ; และณัฐนันท์ แนวพิพัฒ. 2552: 104-105)

การที่บุคคลจะประสบความสำเร็จในชีวิตได้บุคคลนั้นจะต้องได้รับการศึกษาทั่วธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 80 บัญญัติไว้ว่า การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับและทุกรูปแบบ ต้องกำหนดให้มีความสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม จัดให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อพัฒนาการศึกษาของชาติ จัดให้มีการพัฒนาคุณภาพครุและบุคลากรทางการศึกษาให้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก (สำนักงานเลขานุการสถาบันแห่งประเทศไทย. 2550 : 23-24) และจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 มาตรา 52 ได้กำหนดให้กระทรวงส่งเสริมให้มีระบบ กระบวนการผลิต การพัฒนาครุศาสตร์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูงโดยพัฒนาทั้งบุคลากรใหม่ และบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่อง (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). 2547 : 31-32)

หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย หลักสูตรฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2549 ได้กำหนดให้นักศึกษาต้องฝึกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาทางการศึกษาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี และผ่านเกณฑ์การประเมินปฏิบัติการสอนตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการครุศาสตร์กำหนด (คณะกรรมการครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎรธานี. 2549 : 24-25, 48) การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา เป็นสิ่งสำคัญของกระบวนการผลิตครุ เพราะเป็นกระบวนการภาคปฏิบัติที่จะช่วยเสริม

สร้างนักศึกษาให้เป็นผู้มีความรัก ความศรัทธาต่ออาชีพครุ และมีความรู้ความสามารถที่จะปฏิบัติงานในหน้าที่ครุได้อย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการฝึกปฏิบัติต่างๆ ที่จะช่วยให้การผลิตครุมีคุณภาพที่พึงประสงค์ได้นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับความร่วมมือ และความช่วยเหลือจากหน่วยงานผู้ใช้ครุอย่างจริงจัง เพราะหน่วยงานผู้ใช้ครุคือสถานที่ฝึกปฏิบัติ เป็นแหล่งต้นแบบที่จะให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากสถานการณ์จริงควบคู่กับการเรียนรู้ภาคทฤษฎี จากมหาวิทยาลัยในทุกๆ ขั้นตอน นักศึกษาสาขา วิชาการศึกษาปฐมวัย เป็นผู้ที่ต้องปฏิบัติงานสอนในสถานศึกษากันเด็กอาชีวะ 3-5 ปี ซึ่งโดยธรรมชาติของเด็กวัยนี้ เป็นวัยที่มีพัฒนาการทางกายภาพอย่างมาก เด็กเรียนรู้จากการเลียนแบบ ครุหรือผู้ใหญ่ที่อยู่ใกล้ชิดเด็กจะต้องมีพฤติกรรมที่เป็นตัวอย่างที่ดีให้กับเด็กทั้งด้านการพูดและการกระทำ (อารี สันทดวี. 2550 : 63)

การพัฒนาครุ คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐาน พบว่า ส่วนใหญ่ใช้การฝึกอบรม เนื่องจาก การฝึกอบรม เป็นกระบวนการพัฒนาความรู้ ประสบการณ์ ทัศนคติ ค่านิยม และคุณธรรม รวมถึงการเสริมสร้างทักษะความชำนาญเฉพาะด้านของบุคคล อันจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามความมุ่งหวังที่กำหนดไว้ และยังเป็นการชูใจให้บุคคลปฏิบัติงานในหน้าที่ให้ดีขึ้น ใน การฝึกอบรมต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการนำสื่อประสมมาใช้ ผู้เข้ารับการฝึกอบรม มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมด้วยตนเอง มีการเสริมแรงการเรียนรู้ไปที่ละชั้นตอนตามความสามารถ เนื้อหาที่นำมาใช้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม และวัยของผู้เข้ารับการฝึกอบรม มีการทดลอง

และปรับปรุงจนมีประสิทธิภาพ (บุกhardt ปณราช. 2551 : 58) ซึ่งสอดคล้องกับแนวทาง การพัฒนาคนทั้งระบบของพระธรรมปฏิญา (ป.อ. ปยุตโต) กล่าวคือ การพัฒนาบุคคลต้องพัฒนา พร้อมกันทั้ง 3 ด้านคือ ด้านพฤติกรรม จิตใจ และปัญญา ทั้ง 3 ด้านนี้เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อกัน ดังพัฒนาไปด้วยกัน โดยพฤติกรรมที่ดีเป็นช่องทางให้จิตใจพัฒนา ช่วยให้ปัญญาของงาน เกิด พฤติกรรมที่สร้างสรรค์เกือกถูก (พระธรรมปฏิญา. 2541: 244-250) อีกทั้งยังสอดคล้องกับหลัก การพัฒนาบุคคลตามแนวทางอุปถัมภ์ด้านไม้จริยธรรม ที่เน้นการพัฒนาจิตและพฤติกรรมไปพร้อมกัน แต่ในสัดส่วนที่ต่างกันตามวัย อาชญาณอยสัดส่วน การพัฒนาจิตน้อยกว่าสัดส่วนในการพัฒนา พฤติกรรม พ้ออายุมากการพัฒนาจิตมีสัดส่วน เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 80 และการพัฒนา พฤติกรรมลดลงเหลือร้อยละ 20 การพัฒนาตาม สัดส่วนนี้ จะช่วยสร้างให้บุคคลเป็นคนดี เก่ง และมีความสุข โดยไม่ต้องให้ผู้อื่นหรือสิ่งอื่นมา ควบคุมพฤติกรรม (ดูเดือน หั้นธุมนานิ. 2551 : 22-27; อ้างอิงจาก ดวงเดือน พันธุมนานิ. 2548๒ : ไม่ปรากฏเลขหน้า)

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อทำการศึกษาและวิเคราะห์ ข้อมูลพื้นฐานประเมินความต้องการจำเป็น
2. เพื่อออกแบบและพัฒนารูปแบบ การฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการ เชี่ยวชาญอุปสรรคในการปฏิบัติการสอน

วิธีการดำเนินการวิจัย

ก คุณเป้าหมาย

ก คุณเป้าหมายในการวิจัยในระยะที่ 1 คือ นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ชั้นปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 40 คน ซึ่งอยู่ระหว่างการปฏิบัติการสอน อาจารย์นิเทศก์ ประจำสาขาวิชา จำนวน 3 คน และครูพี่เลี้ยง ผู้ทำหน้าที่นิเทศน์ศึกษา จำนวน 4 คน ในระยะที่ 2 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เชี่ยวชาญในการ พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ ซึ่ง มีความเชี่ยวชาญทั้งด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการศึกษาปฐมวัย ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านการฝึกอบรม จำนวน 5 คน

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 1 คือ

- 1) แบบสอบถามสภาพปัญหาและอุปสรรคในการ ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาที่ผู้วจัยสร้างขึ้น โดยศึกษาองค์ประกอบของข้อคำถามที่จะนำเสนอ ให้แก่ในการเก็บข้อมูลจากเอกสารหลักสูตร ครุศาสตร์บัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชา การศึกษาปฐมวัย หลักสูตรฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2549 คุณมือการฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครู และคุณมือการประกอบวิชาชีพทางการศึกษาของสำนักงานเขตฯการคุรุสภาก เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลกับนักศึกษา 2) แบบบันทึกการ สัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ นำไปใช้เก็บข้อมูล กับครูพี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศก์ เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัยระยะที่ 2 คือ 1) รูปแบบและคุณมือ การฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการ เชี่ยวชาญอุปสรรคในการปฏิบัติการสอน และ 2) แบบประเมินความสอดคล้องของรูปแบบโดยผู้ เชี่ยวชาญ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ระยะที่ 1 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามสgap ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติการสอน ให้กับนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ชั้นปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 40 คน ด้วยตนเองพร้อมกับขอใบคำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม แล้วนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยการหาค่าร้อยละ

2. ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์อาจารย์นิเทศก์ประจำสาขาวิชา โดยการสัมภาษณ์ มีข้อข่ายเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการพัฒนานักศึกษาให้มีความสามารถในการเพชริญ อุปสรรคในการปฏิบัติการสอน และความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนานักศึกษาให้มีความสามารถในการเพชริญ อุปสรรคในการปฏิบัติการสอน นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

3. ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ครูพี่เลี้ยง ในโรงเรียนที่นักศึกษาอุปกรณ์การสอน โดยการสัมภาษณ์ มีข้อข่ายเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการพัฒนานักศึกษาให้มีความสามารถในการเพชริญ อุปสรรคในการปฏิบัติการสอน และความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนานักศึกษาให้มีความสามารถในการเพชริญ อุปสรรคในการปฏิบัติการสอน นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ระบบที่ 2 มีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยทำการออกแบบและพัฒนารูปแบบการฝึกอบรม โดยการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงนโยบายการจัดการศึกษา วิเคราะห์หลักการแนวคิดพื้นฐานที่มาจากการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง แนวคิดจิตปัญญาศึกษา

หลักอิทธินาท 4 ซึ่งเป็นหลักการดำเนินงานแนวคิดการเสริมสร้างความสามารถในการเพชริญ อุปสรรคของสตอลท์ การมองโลกในแง่ดี การสะท้อนความคิด และการเสริมพลังการทำงาน แล้ววิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบการฝึกอบรมแบบ LOVE ซึ่งก็คือ คำว่า ลัฟว์ หรือ ความรัก ที่เป็นการฝึกอบรมผ่านการลงมือปฏิบัติ (hand) ผ่านการคิด (head) และความรู้สึกที่ลงสู่ใจ (heart) ที่ช่วยให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ในการพัฒนาความสามารถในการเพชริญ อุปสรรคในการปฏิบัติการสอนหรือทำสิ่งต่างๆ จนสำเร็จ โดยมีองค์ประกอบ ได้แก่ หลักการและเหตุผล วัสดุประสงค์ ความหมาย ลำดับขั้นตอนของรูปแบบการฝึกอบรม ระยะเวลาในการอบรม สาระความรู้/ เนื้อหาที่ใช้ในการอบรม การดำเนินกิจกรรม และเงื่อนไขการนำรูปแบบการฝึกอบรมไปใช้

2. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อใช้ในการประสานผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบและคุณภาพของการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเพชริญ อุปสรรคในการปฏิบัติการสอน

3. ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเพชริญ อุปสรรคในการปฏิบัติการสอน ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้รับการตอบกลับจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X})

4. ปรับปรุง พัฒnarูปแบบการฝึกอบรมให้เหมาะสม เพื่อนำไปใช้ในขั้นการทดลองใช้

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา ดำเนินการโดยการคัดเลือกข้อความจากการสัมภาษณ์ อาจารย์นิเทศก์ประจำสาขาวิชา และครุพี่เลี้ยงที่นิเทศนักศึกษา จัดหมวดหมู่ข้อความ และเรียนรู้อย่างไรให้เหมาะสม การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้สถิติ ร้อยละ(%) และค่าเฉลี่ย (X)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย ระยะที่ 1 จากการสอบถามนักศึกษา จำนวน 40 คน ด้วยแบบสอบถามสภาพปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา พนว่า ผู้ตอบเป็นชาย 2 คน หญิง 38 คน นับถือศาสนาพุทธ 22 คน ศาสนาอิสลาม 18 คน สอนตามข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพที่เป็นปัญหาและอุปสรรคของนักศึกษา ด้านความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชา ความรู้ในวิชาชีพครูที่จะนำไปปฏิบัติงานในหน้าที่ครุและความรับรู้อื่นๆ ที่จะนำไปใช้ในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข เป็นปัญหาระดับมาก ร้อยละ 46 ด้านคุณลักษณะเกี่ยวกับบุคลิกภาพ การสื่อสาร ลักษณะท่าทาง มุนยาดีสัมพันธ์ ด้านคุณธรรม ด้านความรักและครรภชาติ วิชาชีพครู เป็นปัญหาระดับมาก ร้อยละ 40 ด้านเทคนิควิธีเกี่ยวกับงานสอน งานกิจกรรมนักเรียน งานธุรการ งานพัฒนาตนเอง และงานพัฒนาสังคม เป็นปัญหาระดับปานกลาง ร้อยละ 38 และงานอื่นๆ เช่น งานวิจัยปฏิบัติการในห้องเรียน งานการศึกษารายกรณี การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ สื่อการสอน และการจัดทำโครงการ เป็นปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 52 จากข้อมูลการสัมภาษณ์อาจารย์นิเทศก์ประจำสาขาวิชาและครุพี่เลี้ยงที่ทำการนิเทศนักศึกษา พนว่า นักศึกษาประสบปัญหาเกี่ยวกับการ

ความคุณชั้นเรียนปัญหาที่เกี่ยวกับผู้เรียนเกี่ยวกับงาน หรือหน้าที่ที่รับผิดชอบ ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้มีความสามารถในการเพชริญอุปสรรคในการปฏิบัติการสอนนั้น คือ เรื่องจิตใจ และภาระงาน อาจารย์นิเทศก์และครุพี่เลี้ยงมีความต้องการที่จะพัฒนาให้นักศึกษามีความรู้สึกมั่นคงในการที่จะประกอบอาชีพครู และต้องการพัฒนาให้นักศึกษามีจิตใจที่ไม่ย่อท้อ ต่ออุปสรรคในระหว่างปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา

ระยะที่ 2 ได้ออกแบบและพัฒนาฐานแบบการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเพชริญอุปสรรคในการปฏิบัติการสอน โดยผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน มีค่าเฉลี่ยความเห็นสอดคล้องตั้งแต่ 0.60- 1.00

ในการออกแบบและพัฒนาฐานแบบการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเพชริญอุปสรรคในการปฏิบัติการสอน ผู้วิจัยได้ออกแบบและพัฒนาขึ้นจากแนวคิดพื้นฐานที่มาจากการอุปสรรคของการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง แนวคิดจิตดีปัญญาศึกษา หลักอิทธินาท 4 ซึ่งเป็นหลักการดำเนินงาน แนวคิดการเสริมสร้างความสามารถในการเพชริญอุปสรรคของสหลักษณ์ การมองโลกในแง่ดี การสะท้อนความคิด และการเสริมพลังการทำงาน และวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบการฝึกอบรมจนได้ลักษณะสำคัญของรูปแบบการฝึกอบรมแบบ LOVE ซึ่งคือ คำว่า ลัฟว์ หรือ ความรัก ที่เป็นการฝึกอบรมผ่านการลงมือปฏิบัติ (hand) ผ่านการคิด (head) และความรู้สึกที่ลงสู่ใจ (heart) ที่ช่วยให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ในการพัฒนาความสามารถในการเพชริญอุปสรรคในการปฏิบัติการสอนหรือทำสิ่งต่างๆ จนสำเร็จ โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การฟังอย่างลึกซึ้ง (Listening: L) เป็นขั้นเริ่มต้นของการบูรณาการฟิกอบรม โดยให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ตระหนักรู้ถึงปัญหาอุปสรรคต่างๆ ในการทำงานระหว่างออกไปปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา เป็นวิธีฝึกการฟังตนเอง ฟังผู้อื่นและสื่อรับตัว ด้วยความตั้งใจสัมผัสได้ถึงรายละเอียดของสิ่งที่ฟังด้วยจิตที่ตั้งมั่น รวมทั้งการรับรู้อื่นๆ ด้วย เช่น การมอง การอ่าน การสัมผัส ฯลฯ

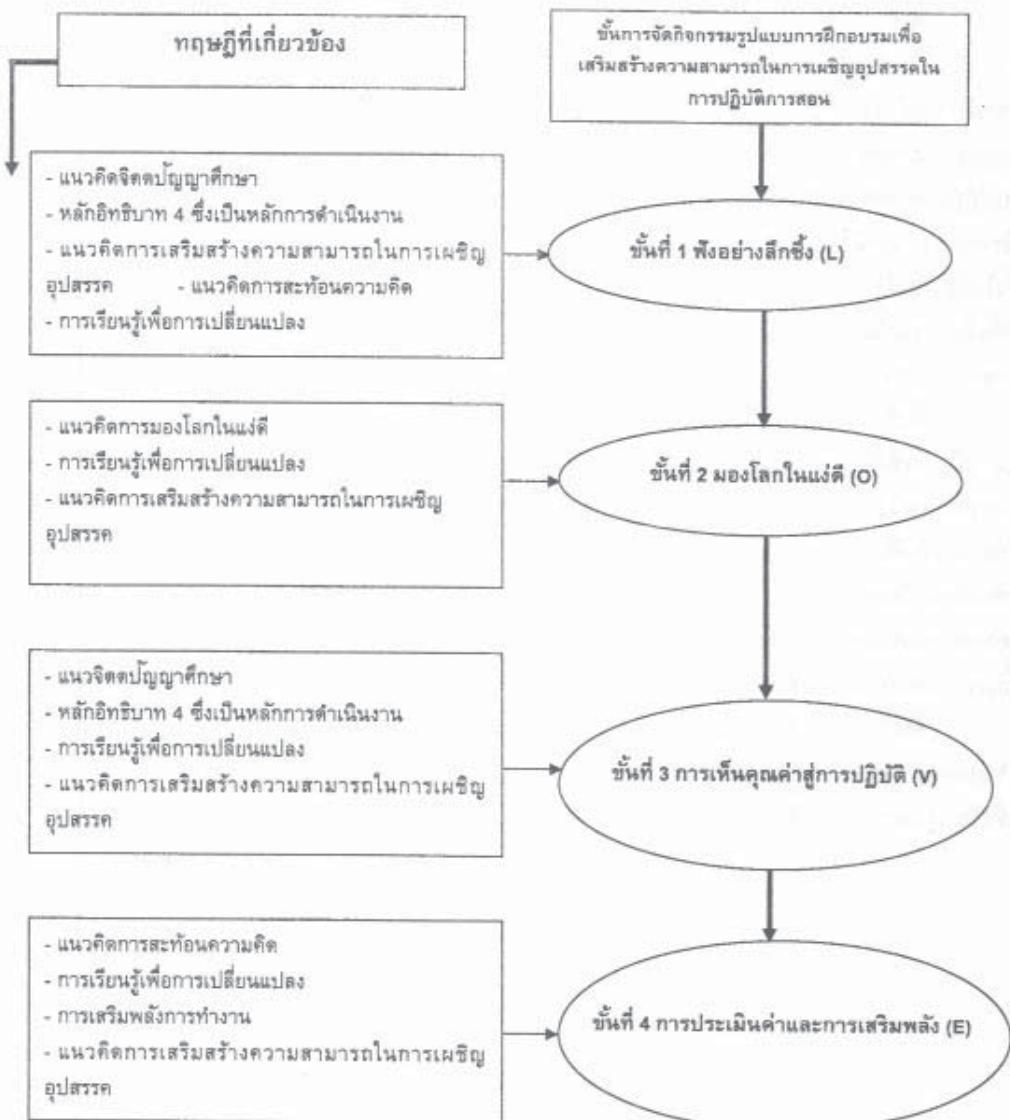
ขั้นที่ 2 การมองโลกในแง่ดี (Optimism: O) เป็นขั้นที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดความคิดความคาดหวังด้วยตนเอง และจากกลุ่มเพื่อนในการปรับตัวเมื่อเผชิญสถานการณ์ที่ท้าทาย หรือปัญหานอกการทำงาน และจะบังคับพยายาม เอาชนะอุปสรรคต่างๆ เมื่อรับรู้ว่าผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจะประสบความสำเร็จและเป็นสิ่งที่มีคุณค่า

ขั้นที่ 3 การเห็นคุณค่าสู่การปฏิบัติ (Valuing: V) เป็นขั้นที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้เรียนรู้และลงมือปฏิบัติโดยการทำกิจกรรมที่

สร้างสรรค์ต่างๆ อย่างหลากหลาย มีเป้าหมายผ่านการเผชิญปัญหาหรือต้องแก้ปัญหา ทำให้เกิดประสบการณ์ตรง สามารถเห็นความเป็นตัวตนของตนเองที่แสดงออกผ่านกิจกรรมนั้นๆ

ขั้นที่ 4 การประเมินค่าและการเสริมพลัง (Evaluation and Empowerment : E) เป็นขั้นสุดท้ายของการฝึกอบรมคือ ขั้นที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสร้างกระบวนการประเมินค่าทั้งวิธีการสะท้อนกลับจากตนเอง และจากผู้อื่น ที่ช่วยให้รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า มีความสามารถ มีความมั่นใจในตนเอง และสามารถตัดสินใจด้วยตนเองในการเผชิญอุปสรรคในการทำงาน ให้ประสบความสำเร็จตามที่มุ่งหวัง มีการเสริมพลังเพื่อให้มีความสามารถในการเผชิญอุปสรรคต่างๆ ได้

ผู้จัดได้สังเคราะห์ทฤษฎีเพื่อกำหนดเป็นขั้นการจัดกิจกรรมการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเผชิญอุปสรรคในการปฏิบัติการสอน ดังปรากฏในภาพประกอบ

ภาพประกอบ การวิเคราะห์ขั้นการจัดกิจกรรมการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเพชญ อุปสรรคในการปฏิบัติการสอน

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการศึกษาในระยะที่ 1 การวิเคราะห์ทำข้อมูลพื้นฐานประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาความสามารถในการเพชญ อุปสรรคในการปฏิบัติการสอน ด้วยการตอบแบบสอบถาม สรุปได้ว่า นักศึกษาต้องเพชญ ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติการสอนเป็นอย่างมากในด้านความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชา ความรู้ในวิชาชีพครูที่จะนำไปปฏิบัติงานในหน้าที่ครูและความรอบรู้อื่นๆ ที่จะนำไปใช้ในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข และด้านคุณลักษณะเกี่ยวกับบุคลิกภาพ การสื่อสาร ลักษณะการทำงานมนุษย์ตนนี้ ด้านคุณธรรม ด้านความรักและศรัทธาต่อวิชาชีพครูจากข้อมูลการสัมภาษณ์ของอาจารย์นิเทศก์ประจำสาขาวิชา และครูที่เลี้ยงที่นิเทศนักศึกษา สรุปได้ว่า นักศึกษาประสบปัญหาการควบคุมชั้นเรียน ปัญหาที่เกี่ยวกับผู้เรียนเกี่ยวกับงานหรือหน้าที่ที่รับผิดชอบปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการพัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้มีความสามารถในการเพชญ อุปสรรคในการปฏิบัติการสอน คือ เรื่องจิตใจ และภาระงาน

จากการศึกษาระยะที่ 2 สรุปผลได้ว่า การออกแบบและพัฒนาฐานรูปแบบการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเพชญ อุปสรรคในการปฏิบัติการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น สังเคราะห์มาจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญจนได้ลักษณะสำคัญของรูปแบบการฝึกอบรมแบบ LOVE ซึ่งคือ สัฟฟ์ หรือ ความรัก ที่เป็นการฝึกอบรมผ่านการลงมือปฏิบัติ (hand) ผ่านการคิด (head) และความรู้สึกที่ลงสู่ใจ (heart) ที่ช่วยให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ในการพัฒนาความสามารถในการเพชญ อุปสรรคในการปฏิบัติ การสอนหรือทำสิ่งต่างๆ จนสำเร็จ โดยมีขั้นตอน

ดังนี้ ขั้นที่ 1 การฟังอย่างลึกซึ้ง (Listening: L)
ขั้นที่ 2 การมองโลกในแง่ดี (Optimism: O)
ขั้นที่ 3 การเห็นคุณค่าสู่การปฏิบัติ (Valuing: V)
และขั้นที่ 4 การประเมินค่าและการเสริมพลัง (Evaluation and Empowerment: E)

อภิปรายผล

จากการวิจัย มีประเด็นที่น่าสนใจที่น่า醪กิประยุกต์ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานประเมินความต้องการจำเป็น มีความสำคัญเพื่อการวางแผนการทำงานจะต้องเริ่มที่การประเมินบริบท เพื่อให้เข้าใจสภาพที่เป็นอยู่ของหน่วยงานหรือองค์กร และรู้ความต้องการเป้าหมายของหน่วยงานหรือองค์กรว่าจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนในด้านใด การประเมินความจำเป็น เป็นการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็น และกำหนดวิธีการดำเนินงานหรือวิเคราะห์ทางเลือกที่เหมาะสมที่สุดที่จะทำให้บรรลุเป้าหมาย (สุวิมล ว่องไวณิช. 2550 : 26-27) การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลพื้นฐานประเมินความต้องการจำเป็นจากตัวนักศึกษา อาจารย์นิเทศก์ประจำสาขาวิชา และครูที่เลี้ยงที่ทำการนิเทศนักศึกษา ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้จาก 3 ส่วนด้วยกัน เพื่อเป็นการบันยันข้อมูลที่ได้รับว่ามีความสอดคล้องตรงกัน และผู้วิจัยจะได้นำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนการดำเนินการพัฒนาฐานรูปแบบการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเพชญ อุปสรรคในการปฏิบัติการสอนให้กับนักศึกษาได้ตรงตามความต้องการของหน่วยงาน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า สภาพที่เป็นปัญหาและอุปสรรคของนักศึกษาคือด้านความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาความรู้ในวิชาชีพครูที่จะนำไปปฏิบัติงานในหน้าที่ครู

และความรอบรู้อื่นๆ ที่จะนำไปใช้ในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข เป็นปัจย์ทางด้านมาก ด้านคุณลักษณะเกี่ยวกับบุคลิกภาพ การสื่อสาร ลักษณะท่าทาง มุนุษยสัมพันธ์ ด้านคุณธรรม ด้านความรักและศรัทธาต่อวิชาชีพครู เป็นปัจย์ทางด้านมาก ด้านเทคนิคิวธีเกี่ยวกับงานสอน งานกิจการนักเรียน งานธุรการ งานพัฒนาตนเอง และงานพัฒนาสังคม เป็นปัจย์ทางด้านปานกลาง และงานอื่นๆ เช่น งานวิจัยนักปฏิบัติการในชั้นเรียน งานการศึกษารายกรณี การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ สื่อการสอน และการจัดทำโครงการ เป็นปัจย์ทางในระดับปานกลาง จากข้อมูลการสัมภาษณ์อาจารย์นิเทศก์ประจำสาขา วิชาและครูที่เลี้ยงที่ทำการนิเทศน์ศึกษาพบว่า นักศึกษาประสบน้ำเสียงทางเดียวกับการควบคุมชั้นเรียน ปัญหาที่เกี่ยวกับผู้เรียน เกี่ยวกับงานหรือหน้าที่ที่รับผิดชอบ ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการพัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้มีความสามารถในการแข่งขันคือ ความต้องการที่จะพัฒนาให้นักศึกษามีความรู้สึกมั่นคงในการที่จะประกอบอาชีพครู และต้องการพัฒนาให้นักศึกษามีจิตใจที่ไม่ย่อท้อ ต่ออุปสรรคในระหว่างปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา ซึ่งผลจากการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พะเก้า ณ พัทลุง (2553 : 100) ที่ได้ทำการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการ และการจัดประสบการณ์วิชาชีพครูในสถาบันอุดมศึกษาของไทย และพบว่า นักศึกษาได้เสนอความคิดเห็นต่อการจัดประสบการณ์วิชาชีพครูของคณะครุศาสตร์ ด้านกระบวนการการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สรุปได้ว่า มีปัญหาเกี่ยวกับรูปแบบการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ เกี่ยวกับความพร้อมของสถานศึกษาที่ปฏิบัติการสอน

ครูที่เลี้ยง การทำวิจัยในชั้นเรียน การผลิตและใช้สื่อการสอน ขอบเขตของภาระหน้าที่ในการปฏิบัติการสอน ในเรื่องระยะเวลาฝึกปฏิบัติ 1 ปีการศึกษาเป็นระยะเวลาที่นานเกินแต่ต้องเสียค่าใช้จ่ายมาก

2. ผลจากการพัฒนารูปแบบในการจัดครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ออกแบบและพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันอุปสรรคในการปฏิบัติการสอน และผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ จนได้ลักษณะสำคัญของรูปแบบการฝึกอบรมแบบ LOVE ซึ่งก็คือ ลิฟ์ หรือ ความรัก ที่เป็นการฝึกอบรมผ่านการลงมือปฏิบัติ (hand) ผ่านการคิด (head) และความรู้สึกที่ลงถึงใจ (heart) ที่ช่วยให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ในการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันอุปสรรคในการปฏิบัติการสอน หรือทำสิ่งต่างๆ จนสำเร็จ โดยมีขั้นตอนดังนี้ ขั้นที่ 1 การฟังอย่างลึกซึ้ง (Listening: L) ขั้นที่ 2 การมองโลกในแง่ดี (Optimism: O) ขั้นที่ 3 การหันคุณค่าสู่การปฏิบัติ (Valuing: V) และขั้นที่ 4 การประเมินค่าและการเสริมพลัง (Evaluation and Empowerment: E)

การที่บุคคลจะประสบความสำเร็จในชีวิตได้นั้นจะต้องได้รับการศึกษา รู้ธรรมเนียม แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 80 บัญญัติไว้ว่า การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับและทุกรูปแบบ ต้องกำหนดให้มีความสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม จัดให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อพัฒนาการศึกษาของชาติ จัดให้มีการพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก (สำนักงานเลขานุการสภาพัฒนาฯ 2550 : 23-24)

และจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 มาตรา 52 ได้กำหนดให้กระทรวงส่งเสริมให้มีระบบ กระบวนการผลิต การพัฒนาครุภัณฑ์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสม กับการเป็นวิชาชีพชั้นสูงโดยพัฒนาทั้งบุคลากร ใหม่ และบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่อง (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ การศึกษา (องค์การมหาชน). 2547 : 31-32)

การจัดการศึกษาตามแนวปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พุทธศักราช 2552-2561) รัฐบาลมุ่งเน้นให้คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ โดยมีกรอบแนวทางการปฏิรูปการศึกษา 4 ประการคือ พัฒนาคุณภาพ คนไทยยุคใหม่ พัฒนาคุณภาพครุภัณฑ์ใหม่ พัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการใหม่ และมี เป้าหมายว่า ภายในปี 2561 จะมีการปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ เน้น การพัฒนาวิชาชีพครุภัณฑ์ที่มีคุณค่า สามารถดึงดูดคนเก่ง ดี และมีใจรักมาเป็นครุภัณฑ์ได้อย่างยั่งยืน โดยมีมาตรฐานระดับนานาชาติ คือ ปรับระบบการผลิต การคัดสรรส่วนดีของแผน และสวัสดิการ มีระบบการให้ทุนการศึกษาแก่ ผู้เรียนที่มีใจรักมาเรียนครุ และรับประกันว่าจะ เป็นข้าราชการครุภัณฑ์เมื่อสำเร็จการศึกษา หรือจัดให้นักศึกษาครุศาสตร์ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษานานอยกว่า 1 ปี โดยให้อีกเป็นส่วนหนึ่ง ของมาตรฐานวิชาชีพครุ ให้มีสถาบันอุดมศึกษา ที่เน้นความเป็นเลิศด้านการผลิตครุ วิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับวิชาชีพครุ รวมทั้งมีระบบประกัน และรับรองคุณภาพมาตรฐานวิชาชีพครุและสถาบันผลิตครุ (สำนักงานเลขานุการสภากาชาด ศึกษา. 2552 : 12-19)

ในการพัฒนาบุคลากรฝึกอบรม นับว่ามีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาบุคลากร เนื่องจากคนเป็นทรัพยากรที่มีบทบาทที่สำคัญ ต่อการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรมต่อไป การฝึกอบรม เป็นเครื่องมือที่ช่วยสนับสนุนให้บุคลากรต่างๆ เกิดการพัฒนาความรู้ ทักษะ ความสามารถ และทัศนคติ เพื่อให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม สามารถพัฒนาตนเองและเกิดการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต การพัฒนาบุญยินแต่ละช่วงวัยจะมีลักษณะเฉพาะแตกต่างกัน แต่การศึกษาในทุกระดับต้องพัฒนาทั้งร่างกายและจิตวิญญาณควบคู่กัน โดยให้เกิดความสมดุลในการเรียนรู้ด้วยกาย หัวใจ และสมอง (บุญยิน ดันดิวงศ์, 2552 : 5-6) ซึ่งสอดคล้องกับแนวทาง การพัฒนาคนทั้งระบบของพระธรรมปีฎก (ป.อ.ป.ยุตโต) กล่าวคือ การพัฒนาบุคลากรต้อง พัฒนาพร้อมกันทั้ง 3 ด้านคือ ด้านพุทธิกรรม จิตใจ และปัญญา ทั้ง 3 ด้านนี้เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อกัน ต้องพัฒนาไปด้วยกัน โดยพฤติกรรมที่ดีเป็นช่องทางให้จิตใจพัฒนา ช่วยให้ปัญญา ของก้าว เกิดพุทธิกรรมที่สร้างสรรค์เกือกุล (พระธรรมปีฎก. 2541 : 244-250) อีกทั้ง ยังสอดคล้องกับหลักการพัฒนาบุคลากรตามแนวทฤษฎีดันนไม้ จิริธรรมของ ดวงเดือน พันธุมนวิน ที่เน้นการพัฒนาจิตและพุทธิกรรมไปพร้อมกัน แต่ในสัดส่วนที่ต่างกันตามวัย อาชันอยสัดส่วนการพัฒนาจิตน้อยกว่าสัดส่วนในการพัฒนาพุทธิกรรม พ้ออาชานการพัฒนาจิตมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 80 และการพัฒนาพุทธิกรรมลดลงเหลือร้อยละ 20 การพัฒนาคนสัดส่วนนี้ จะช่วยสร้างให้บุคลากรเป็น

คนดี เก่ง และมีความสุข โดยไม่ต้องให้ผู้อื่น หรือสิ่งอื่นมาควบคุมพฤติกรรม และจากการศึกษาแนวคิดพื้นฐานที่มาจากทฤษฎีการเรียนรู้ เพื่อการเปลี่ยนแปลง แนวคิดจิตปัญญาศึกษา หลักอิทธินาท 4 ซึ่งเป็นหลักการดำเนินงาน แนวคิดการเสริมสร้างความสามารถในการเพชญ อุปสรรคของสตอลาช์ การมองโลกในแง่ดี การสะท้อนความคิด และการเสริมพลังการทำงาน รวมทั้งวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบการฝึกอบรม ทำให้สามารถสังเคราะห์ลักษณะสำคัญของรูปแบบการฝึกอบรมแบบ LOVE ที่เป็นการฝึกอบรมผ่านการลงมือปฏิบัติ (hand) ผ่านการคิด (head) และความรู้สึกที่ลงถูกใจ (heart) ที่ช่วยให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ในการพัฒนาความสามารถในการเพชญ อุปสรรคในการฝึกอบรมในการปฏิบัติ การสอนหรือทำสิ่งต่างๆ จนสำเร็จ

ผู้วิจัยคาดหวังว่าผลจากการวิจัยครั้งนี้ จะสามารถเสริมสร้างให้นักศึกษามีความสามารถ

ในการเพชญ อุปสรรคต่างๆ เกิดความมุ่งมั่นตั้งใจในการปฏิบัติการสอน และเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วมีความมุ่งมั่นตั้งใจ เติมใจในการประกอบวิชาชีพครู ให้เป็นครูดี ครูเก่ง และมีความสุข อีกทั้งยังเป็นต้นแบบที่ดีเกี่ยวกับการเพชญ อุปสรรคในการทำงานให้กับเด็กปฐมวัยต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรนำผลการวิจัยไปศึกษาต่อเนื่องเพื่อเป็นการปรับและพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมให้สมบูรณ์ เพื่อประโยชน์ในการเสริมสร้างความสามารถในการเพชญ อุปสรรคในการฝึกอบรมของนักศึกษา

2. การนำรูปแบบการฝึกอบรมไปใช้ผู้อบรมควรศึกษาทำความเข้าใจขั้นตอนของกิจกรรมเป็นอย่างดีและควรมีประสบการณ์ในการปฏิบัติกิจกรรมเหล่านั้นด้วยตนเอง เพื่อสามารถนำรูปแบบการฝึกอบรมไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

เอกสารอ้างอิง

- เกนาร ภูมิคี. (2546). การศึกษาความสามารถในการเพชญ และฝ่าทันอุปสรรค (AQ) ของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพและรูปแบบการอบรมเดี่ยงดูต่างกัน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. มหาสารคาม.
- คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี. (2549). หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย หลักสูตรฉบับปรับปรุง พฤทธศักราช 2549. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี. สุราษฎร์ธานี.
- ชูศรี วงศ์รัตน์ และองอาจ นับพัฒน์. (2551). แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองและสถิติวิเคราะห์ : แนวคิดพื้นฐานและวิธีการ. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.
- ณัฐนันท์ เนตรทิพย์. (2552). การศึกษาความตั้งใจระหว่างปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกกับความสามารถในการเพชญปัญหาและฝ่าทันอุปสรรค AQ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษานิปที่ 3 สังกัดบุรุง翰พมนานาคร. บริษัทวิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์กรุงเทพฯ. กรุงเทพฯ.

- คุณเดือน พันธุ์มนาวิน. (2551). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม ในประเทศไทยและต่างประเทศ. พริภัณฑ์การพิมพ์. กรุงเทพฯ.
- ธีระศักดิ์ กำบรรณาธิการ; และรัฐิติมา วัฒโนสกาวารี. (2550). รายงานการวิจัยการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเข้าไว้ในการแก้ปัญหา(AQ) เข้าไว้อารมณ์(EQ) จริยธรรมธุรกิจและความเครียดของผู้ประกอบการในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร. ภาควิชาจิตวิทยา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ.
- นพเก้า ณ พัทลุง. (2553, มกราคม-มิถุนายน). การพัฒนาฐานแบบการบริหารจัดการและการจัดประสบการณ์วิชาชีพครูในสถานบันนอุดมศึกษาของไทย. วารสารหลักสูตรและการสอนทักษิณ. 5(1) : 100.
- บุญคง ตันติวงศ์. (2552). การศึกษาอุดหนุนฟ์: ปรัชญา หลักสูตรและการสอน. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.
- พระธรรมปีฎก. (2541). การพัฒนาที่ยั่งยืน. โรงพิมพ์ธรรมชัช. กรุงเทพฯ.
- กิจญาพัชญ์ ปลากัดทอง. (2551). การพัฒนาฐานแบบการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเพชรัญญาอุปสรรคของนักเรียนระดับชั้นชั้นที่ 2. บริษัทญาณิพนธ์ กศ.ด. (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ. กรุงเทพฯ.
- ยุทธิ ปณะราช. (2551). การพัฒนาสังคมและความเป็นก้าวหน้าของนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏ ปริญญาณิพนธ์ วท.ด. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ. กรุงเทพฯ.
- วันเพ็ญ สมภพรุ่งโรจน์. (2547). การศึกษาและพัฒนาความสามารถในการเพชรัญญาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของหนังงาน โดยใช้การฝึกอบรมแบบเพื่อนช่วยเพื่อน. บริษัทญาณิพนธ์ กศ.ด. (จิตวิทยาการให้คำปรึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ. กรุงเทพฯ.
- วิทยา นาควัชระ. (2544). วิธีเลี้ยงลูกให้เก่ง ดี และมีสุข: (IQ EQ MQ AQ). สำนักพิมพ์ GOOD-BOOK (ในเครือสถาบันพัฒนาตามองและนักบริหาร). กรุงเทพฯ.
- สมสิกธ์ อัสดรนิธิ. (2552). จิตปัญญาศึกษา คืออะไร. ศูนย์บัจฉดปัญญาศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล. นครปฐม.
- สุภะ อภิญญาภินาล. (2550). ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยบางประการกับความสามารถในการเพชรัญญาอุปสรรคของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ. บริษัทญาณิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ. กรุงเทพฯ.
- สุวิมล วงศ์วิจิตร. (2550). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น = Needs assessment research. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.
- สำนักงานเลขานุการคุรุสภा. (2549). คู่มือการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา. โรงพิมพ์คุรุสภा ลาดพร้าว. กรุงเทพฯ.
- สำนักงานเลขานุการสภากาการศึกษา. (2552). การศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ : ความสามารถในการเพชรัญญาและพื้นฝ่าอุปสรรค. พริภัณฑ์การพิมพ์. กรุงเทพฯ.

- สำนักงานเลขานุการสภาพแวดล้อมราชภัฏ. (2550). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550. สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขานุการสภาพแวดล้อมราชภัฏ. กรุงเทพฯ.
- สำนักงานรัฐธรรมนูญและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2547). พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545. บริษัทนานาภาษาพิค. กรุงเทพฯ.
- สุดสาคร, พอล จี. (2551). AQ พลังแห่งความสำเร็จ = Adversity quotient: turning obstacles into opportunities. แปลโดย ธีระศักดิ์ กำนรงรารักษ์. มีสคิด (ในเครืออีซูเปอร์เน็ทบุ๊คส์). กรุงเทพฯ.
- อนันต์ นวลใหม่. (2549). การศึกษาปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) และ ความสามารถในการเผชิญปัญหาและฟื้นฟื้นฝ่าอุปสรรค (AQ) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอ่างทอง. ปริญญาโทนิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสอดคล้องการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์. กรุงเทพฯ.
- อารี สันทชฎา. (2550). เอกสารประกอบการประชุมปฏิบัติการ เรื่อง “การศึกษาปฐมวัยร้อยดวงใจ ภายในหลวง”. โครงการประชุมสัมมนาปฏิบัติการพัฒนาสภาพแวดล้อมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย ระหว่างวันที่ 17-19 ตุลาคม 2550 ณ ห้องศาตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์. สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทร์. กรุงเทพฯ.
- Bandura, A. (1977). "Self- Efficacy: Toward A Unifying Theory of Behavioral Change". Psychological Review, 84(2): 191-215.
- Bolin, F. S. (1989). Empowering Leadership. Teacher's College Record. 91(1): 81-96.
- Seligman, M.E.P. (2006). Learned Optimism: How to change your mind and your life. Pocket Books. New York.
- Stoltz, Paul G. (2000). Adversity Quotient @ work: make everyday challenges the key to your success-putting the principles of AQ into action. Harper Collins Publishers Inc. New York.